

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/123/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018200846
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018200846.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobcu): A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. W. XXX/XX, XXX XX Z., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, č. 40634/2018-42 zo dňa 17.05.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, č. k. 23Sa/36/2019-43 z 10.09.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre, č. k. 23Sa/36/2019-43 z 10.09.2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre uznesením, č. k. 23Sa/36/2019-43 zo dňa 10.09.2019 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), podľa § 98 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, č. 40634/2018-42 zo dňa 17.05.2018, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Útvaru sociálneho zabezpečenia Zboru väzenskej a justičnej stráže, č. GR ZVJS-d-11817/14-2018 zo dňa 07.03.2018, o zastavení správneho konania o priznaní dávky výsluhového dôchodku (starobného dôchodku) na základe žiadosti sťažovateľa zo dňa 25.11.2013, z dôvodu nepredloženia príslušných dokladov o dobe poistenia v stanovenej lehote, podľa § 84 ods. 1 a ods. 5 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“).

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že správny orgán prvého stupňa zastavil správne konanie z dôvodu, že žalobca nereagoval na výzvu správneho orgánu a nepreukázal dobu sociálneho zabezpečenia (poistenia). Krajský súd skonštatoval, že takéto rozhodnutie nepochybne predstavuje rozhodnutie procesnej povahy, nakoľko ním nedošlo k meritórnemu rozhodnutiu vo veci samej. Keďže žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti takého rozhodnutia, ktoré treba považovať za rozhodnutie procesnej povahy a ktoré je podľa ustanovenia § 7 písm. e/ SSP vylúčené zo súdneho prieskumu, žalobu odmietol ako neprípustnú.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“), ktorú odôvodnil tým, nesprávnym procesným postupom správneho súdu mu nebolo umožnené využiť jeho procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a žaloba bola nezákonne odmietnutá. Krajskému súdu vytkol, že žalobu odmietol bez jeho účasti, bez verejného konania. Tým, že vo veci nebolo nariadené verejné konanie, došlo podľa sťažovateľa aj k porušeniu článku 38 ods. 2 ústavného zákona č. 23/1991 Zb. a bola porušená zásada, že správny súd prejednáva vec verejne, ktorá patrí medzi neodňateľné ľudské práva účastníka konania. Navrhol preto, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil.

4. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) napadnuté uznesenie krajského súdu preskúmal bez pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalobcu je potrebné vyhovieť.

6. Podľa § 147 ods. 2 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku vrátane ustanovenia § 139 ods. 4 a § 141 .

7. Podľa § 139 ods. 2 SSP, v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

8. Štruktúra odôvodnenia rozsudku ako aj uznesenia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy. Ak súd pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 139 ods. 2 SSP, dochádza nielen k tomu, že uznesenie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 6/03 z 13.03.2003).

9. Po preskúmaní napadnutého uznesenia a postupu krajského súdu dospel kasačný súd k záveru že krajský súd v intenciách vyššie citovaného ustanovenia nepostupoval.

10. Krajský súd žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP s poukazom na § 7 písm. e/ SSP.

11. Podľa uvedeného ustanovenia (§ 7 písm. e/ SSP) správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

12. Niet pochybností o tom, že rozhodnutie správneho orgánu o zastavení konania je rozhodnutím procesnej povahy.

13. V odôvodnení rozhodnutia krajského súdu však absentuje jeho právna úvaha, z akých dôvodov sa domnieva, resp. prečo dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie o zastavení konania pred správnym orgánom, v ktorom sa žalobca domáhal priznania výsluhového dôchodku (z vyplývajúceho nároku na starobný dôchodok), nemohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu ako účastníka

konania.

14. Kasačný súd zároveň zdôrazňuje, že uvedené podmienky sú kumulatívne, pretože len v prípade, ak procesné rozhodnutie nemá zároveň za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania, možno dospieť k záveru, že ide o rozhodnutie nepodliehajúce súdnemu prieskumu.

15. Keďže z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu nevyplýva, z akých dôvodov považoval krajský súd obe podmienky za splnené, jeho rozhodnutie nie je možné objektívne preskúmať.

16. Procesným právom účastníka je aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosťou správneho súdu je dbať na to, aby bolo presvedčivé, čo korešponduje právu účastníka na dostatočné a náležité odôvodnenie rozhodnutia. V opačnom prípade sa účastníkovi konania odníma možnosť relevantne skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku.

17. Nedostatok dôvodov rozhodnutia súdu je tak dôvodom na jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

18. Kasačný súd, vzhľadom na uvedené, uznesenie krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SPP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z iných dôvodov ako namietal sťažovateľ.

19. Nové rozhodnutie krajský súd riadne a v súlade so zásadou preskúmateľnosti odôvodní.

20. V novom rozhodnutí rozhodne znovu aj o náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SPP).

21. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.